

פְּרִשָּׁה ר' ראשונה - (שםות י) קדש
לי כל בכור, זו י' שהיא קדש,
ה בכור של כל הקדשים
העלויונים. פטר כל רחם -
בשביל הדק ההוא שיורד מיעוד,
שהוא פותח את רחמה לעשות
פרות ואבים כראוי, והוא קדש
עליזון.

הקדמתה השניה - (שם) והיה כי
יבאך, זו ה' היכל שוגפתה
רחמה מתוך יו"ד ב חמשים
פתחים, אכסדראות וחדרים
הגנתרים שבו. שהפטר ההוא
שעשה יו"ד בהיכל הזה לשמע
ביה קול שיוצא מתוך השופר
זהה, משומש שהשופר זהה הוא
נסטר בכל האדרדים, ובא יו"ד
ופתח אותו להוציא ממנו קול.
וכין שפתח אותו, פקע לו
והוציא ממנו קול להוציא
עבדים לחרות. ובתקיעת השופר
זהה יצאו ישראל ממצרים, וכן
עתיד בפעם אחרת בסוף הימים.
וכל גאה בא מהן השופר זהה,
ומשם בך יש יציאת מצרים
בפראשה זו, שהרי מהשופר זהה
בא בפעם של יו"ד שפותח רחמה
ומוציא קולו לנאלת העבדים.
זו ה' אותן השניה של שם
הקדוש.

פְּרִשָּׁה שלישית - סוד היחוד
של שמע ישראל (דברים). זו וא"ו
שפוללת הכל ובאה היחוד של
הכל, וכו' מתייחדים והוא נוטל
הכל. **הקדמתה** הרבעית - (שם ח)
והיה אם שמוע, כלות של שני
צדדים שנאחות בהם נסנת
ישראל, הגבורה שלמטה. וזה ה'
האחרונה שנוטלת אותם ונקללה
מهم. והתקפלין הם מפש אותיות
השם המקדוש. ועל כן, ראש
עליך כפרמל - אלו תפליין דרישא.
ראש וдолת ראש - התפללה של יד

פְּרִשָּׁה קדמאתה (שםות י) קדש לי כל בכור.
דא י' דאיyi קדש. בוכרא דכל
קדשין עלאין. פטר כל רחם, בההוא שביל
דקיק דנחת מן יו"ד דאייה אפתח רחמא
למעבד פירין ואבין בדקא יאות. ואייה קדש
עלאה.

פְּרִשָּׁה תנינא (שםות י) והיה כי יבייך. דא
ד' היכלא. דאטפה רחמא דיליה
מג'ו יו"ד ב חמשים פתחין אקסדראין
וادرין סטימין דביה. דההוא פטר דעביד
יו"ד בהאי היכלא למשמע בה קלא די
נקא מג'ו שופר דא. בגין דשופר דא הוא
סתמים בכל טרין, ואתא יו"ד ופתח ליה
לאפקא מיניה קלא. ובין דאטפה ליה
פקע ליה ואפיק מגיה קלא לאפקא עבדין
לחירותו. ובתקיעו דשופר דא נפקו ישראלי
ממצרים. ובך זמין זימנא אחרא לסוף
יוםיא. וכל פורקנא מהאי שופר אחיה.
ובגין לך אית בה יציאת מצרים בפראשתא
דא. דהא מהאי שופר אתי בחילא דיו"ד
דפתח רחמא דיליה ואפיק קלייה לפורקנא
דעבידין. וזה ה' את תנינא דשמא קדיישא.

פְּרִשָּׁה תליתאה ר' ר' דיחודה (דברים) דשמע
ישראל. דא וא"ו דכליל כלא,
וביה יהודה דכללא. וביה אתייחדן והוא נטיל
כלא. **פְּרִשָּׁה** רביעאה (דברים ח) והיה אם
שםוע, כללו' דתרין טרין (דף יד ע"א)
דא אתא חדת בהו נסנת ישראל גבורה דלתפה.
וזה ד' בתרא דנטלא לוז ואתכלילת מהונן.
ותפלין אתוון דשמא קדיישא אונז מפש. וועל
דא ראש עלייך כפרמל אלין תפליין דרישא.
(שיר השירים ז) וдолת ראש היה תפלה של יד